

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 2 grudnia 2019 r.

DIH-4.709.21.2019.BP

DECYZJA DIH-IV/21/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 158/2019 z dnia 23 sierpnia 2019 r. (sygnatura: WN.8361.204.2019), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 12.000 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych) z tytułu siódmego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 10 maja 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwany dalej również „*Małopolskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 14 maja 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 30 maja i 10 lipca 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Krakowie przy ul. Drukarskiej 2, należącym do strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 325 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 25 partii produktów, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia

Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 10 lipca 2019 r. (nr akt kontroli: WŻ.8361.204.2019).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił sześć przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

1. 31 sierpnia i 21 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa WD.8361.157.2018) – decyzją nr 198/2018 z dnia 8 listopada 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.000 zł,
2. 22 i 28 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa ZT.8361.22.2019) – decyzją nr 73/2019 z dnia 18 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.000 zł,
3. 7 lutego i 7 marca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa WD.8361.19.2019) – decyzją nr 92/2019 z dnia 9 maja 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł,
4. 11 marca i 5 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa WD.8361.39.2019) – decyzją nr 113/2019 z dnia 6 czerwca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 10.000 zł.
5. 31 maja i 6 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa ZT.8361.139.2019) – decyzją nr 152/2019 z dnia 7 sierpnia 2019 r. odstąpiono od nałożenia kary pieniężnej,
6. 26 czerwca i 5 lipca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa WŻ.8361.131.2019) – decyzją nr 154/2019 z dnia 19 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.000 zł,

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 24 lipca 2019 r., Małopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – siódmego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, strona została pouczona również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 23 sierpnia 2019r. (sygnatura: WN.8361.204.2019), Małopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 12.000 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu siódmego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 29 sierpnia 2019r.

Pismem z dnia 12 września 2019 r. (data stempla 12 września 2019 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Skarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 7 i 77 § 1 kpa poprzez niepodjęcie wszystkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, a także niezbrania w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnych ustaleń stanu faktycznego, tj. uznania, iż doszło do wysokiego stopnia naruszenia obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług,
- 2) art. 10 w zw. z art. 81 w zw. z art. 75 § 1 kpa poprzez uznanie okoliczności faktycznej za udowodnioną oraz niezawiadomienie o zakończeniu postępowania bez możliwości wypowiedzenia się strony co do przeprowadzonych dowodów,
- 3) art. 189d kpa. poprzez niewzięcie pod uwagę wszystkich ustawowych kryteriów wymierzenia kary administracyjnej,
- 4) art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach poprzez uznanie, że doszło do naruszenia obowiązków w/w ustawy oraz poprzez niewyjaśnienie podstaw nałożenia kary w wys. 12.000 zł.

Strona wniosła o wezwanie i przesłuchanie świadków: Kierownika Operacji i Sprzedaży oraz Kierownika Sklepu na okoliczność należytego informowania klientów sklepu Biedronka o cenach i okoliczność rzetelnego przeprowadzenia kontroli w placówce handlowej przez inspektorów inspekcji handlowej oraz o przeprowadzenie mediacji na podst. art. 96a i nast. Kpa.

Strona wniosła o uchylenie decyzji w całości i umorzenia postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pismem z 8 października 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z dnia 7 listopada 2019 r. Prezes UOKiK poinformował Stronę, że brak jest podstaw do przeprowadzenia mediacji w sprawie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
 - 2) w cenniku;
 - 3) w katalogu;
 - 4) na obwolucie;
 - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Strona zarzuca naruszenie art. 10 w zw. z art. 81 w zw. z art. 75 § 1 kpa poprzez uznanie okoliczności faktycznej za udowodnioną i brak zawiadomienia o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składanie wniosków dowodowych.

Organ zwraca uwagę, że Małopolski WIIH pismem z dnia 24 lipca 2019 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podst. art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, pouczając jednocześnie, że na podstawie art. 10 § 1 kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. Przedmiotowe pismo zostało odebrane przez Stronę w dniu 30 lipca 2019 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa, co zostało wyraźnie stwierdzone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Nie sposób również zgodzić się z zarzutem naruszenia przepisów postępowania tj. art. 7 i 77 § 1 kpa, poprzez błędne uznanie przez organ za udowodnioną okoliczności faktycznej. Strona formując zarzut nie precyzuje, jakiej okoliczności dotyczy uchybienie organu. Niemniej odwołanie zawiera wniosek o przesłuchanie świadków na okoliczność należytego informowania o cenach oraz rzetelnego przeprowadzenia kontroli.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, Organ wskazuje, że wszczęcie kontroli zostało poprzedzone zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia. Z akt sprawy wynika, że Strona nie zgłaszała żadnych uwag do protokołu kontroli, jak również w toku postępowania administracyjnego nie zgłaszała żadnych wniosków dowodowych. Z kolei, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym dokumentacja zdjęciowa oraz wykaz zakwestionowanych produktów, jednoznacznie wskazują, iż spośród skontrolowanych 325 towarów, w 25 przypadkach stwierdzono uchybienia polegające na braku cen i cen jednostkowych. Biorąc powyższe pod uwagę, organ stoi na stanowisku, iż zgromadzony

materiał dowodowy jest kompletny i nie daje podstaw do wysuwania zarzutów, jakoby organ poczynił błędne ustalenia faktyczne. Z tego też względu bezzasadny jest wniosek Strony o przesłuchanie świadków tj. Kierownika Operacji i Sprzedaży oraz Kierownika Sklepu zarówno na okoliczność należytego informowania o cenach, jak i rzetelnego przeprowadzenia kontroli. Na marginesie, organ zwraca uwagę, że kontrola została przeprowadzona w obecności kierownika sklepu upoważnionego do reprezentowania przedsiębiorcy przy czynnościach kontrolnych.

Z tych samych względów nie zasługuje na uwzględnienie wniosek o przeprowadzenie mediacji, która wg. Strony ma na celu wyjaśnienie i rozważenie okoliczności prawnych i faktycznych, co do których wątpliwości zostały podniesione w odwołaniu. Należy bowiem ponownie podkreślić, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, by w sprawie zachodziły wątpliwości natury zarówno prawnej jak i faktycznej. Z tego też względu, przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona zarzuca również naruszenie art. 189d kpa poprzez niewzięcie pod uwagę wszystkich ustawowych kryteriów wymiaru kary. Mianowicie, Strona podnosząc zarzut twierdzi, że organ nie wziął pod uwagę dobrowolnych działań podjętych przez stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa oraz wysokości korzyści, którą strona osiągnęła lub straty, której uniknęła. Zdaniem Strony, biorąc pod uwagę, że naruszenie dotyczy zaledwie 25 artykułów przy kilkunastu tysiącach produktów znajdujących się w sprzedaży, to należy uznać, że wymierzona kara jest zbyt wysoka.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, organ zwraca uwagę, że zgodnie z art. 189a § 2 pkt 1 kpa w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej przepisów niniejszego działu w tym zakresie nie stosuje się. Przesłanki wymiaru kary za naruszenie obowiązków w zakresie informowania o cenach są uregulowane w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach, a tym samym, w przedmiotowej sprawie nie znajdują zastosowania przepisy kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące wymiaru administracyjnych kar pieniężnych. Z tego też względu w/w zarzut jest bezprzedmiotowy.

Strona zarzuca również naruszenie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, twierdząc, że organ błędnie uznał, iż doszło do naruszenia obowiązków, jak również, że organ nie wyjaśnił podstaw nałożenia kary.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, Prezes UOKiK zwraca przede wszystkim uwagę, że nakładając karę pieniężną za naruszenie obowiązku informowania o cenach, organ opiera się na przesłankach wymiaru kary zawartych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, co wyklucza bezpodstawność i dowolność w wymiarze kary. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „*dyrektywą 98/6/WE*”¹, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania

¹ dyrektywa 98/6/WE została wdrożona do polskiego prawodawstwa przepisami ustawy o informowaniu o cenach

konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, co również zostało uwzględnione przez organ I instancji.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej bierze się m.in. pod uwagę stopień naruszenia obowiązków. Przy rozpatrywaniu przedmiotowej przesłanki należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy zauważyć, iż naruszenia polegające na braku cen stwierdzono w przypadku 25 produktów na 325 produktów zbadanych. W świetle powyższego, należy więc uznać, że stopień naruszenia jest znaczny.

Kolejną przesłanką wymiaru kary, jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz siódmy naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Nie można więc zgodzić się ze Stroną, że organ nie wziął pod uwagę działań naprawczych, ponieważ ustalenia sześciu kontroli jednoznacznie wskazują, że działania naprawcze o ile były podejmowane to nie przyniosły żadnych efektów. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie nieobcy jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono sześć naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy.

Zgodnie z art.189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub

strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, zaś ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, która spełnia nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Z zebranego materiału nie wynika również, by na stronę była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Należy więc stwierdzić, że, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 KPA, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 12 000 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymują:

1. pełnomocnik Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie
adres do doręczeń: Jeronimo Martins Polska S.A., ul. Żniwna 5, 62-025 Kostrzyn
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie
3. a/a